

दक्षिणा

दक्षिणाचारः, पुं, (दक्षिणोऽप्रतिभूल आचारः ।) आचारविशेषः । यथा,—
 “खर्म्मनिरतो भूत्वा पञ्चतत्त्वेन पूजयेत् ।
 स एव दक्षिणाचारः शिवो भूत्वा शिवां यजेत् ॥”
 इत्याचारमेतन्नम् ॥
 (एतदाचारोक्तकर्मादिकं वामाचारवत् कठोर-
 तरं न । तथाच काशीराजप्रणीतदक्षिणा-
 चारतन्त्रे ।
 “दक्षिणाचारतन्त्रोक्तं कम्मे तच्छुद्धवेदिकम् ॥”
 दक्षिणोऽनुकूलः साधुराचारो व्यवहारो यस्य ।
 शिष्टाचारविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते ।
 ४ । ५ । २७ ।
 “दक्षिणा दक्षिणाचारो दिशं येनाजयन्
 प्रभुः ॥”)
 दक्षिणात, य, (त्र्यङ्गागतो रमबीयं वा । दक्षि-
 णस्यां दिशि दक्षिणस्यां दिशः दक्षिणा वा
 दिक् इति । “उत्तराधरदक्षिणादातिः ।” ५ ।
 ३ । ३४ । इति आतिः ।) दक्षिणस्यां दिशि ।
 इत्यमरटीकायां रायसुक्रुटः ॥
 दक्षिणापयजन्मा, [नृ] पुं, (दक्षिणा दक्षिणस्यां
 दिशि यः प्रत्याः तत्र जन्म यस्य ।) जाति-
 विशेषः । यथा, महाभारते । १२ । २० । ४२-४५ ।
 “दक्षिणापयजन्मानः सर्वे वरवरात्पुत्राः ।
 गुहाः पुलिन्दाः श्वराः पुत्रुका मदनैः सह ॥
 उत्तरापयजन्मानः कौर्मेधिव्यामि तानपि ।
 यौभकाम्बोजगान्धाराः किराता वन्द्यैः सह ॥
 एते पापहतस्ततः । चरन्ति पृथिवीमिमाम् ।
 श्वपाकवलग्रधानां सघर्म्माम्बो नराधिप ॥
 नैते हतयुगे तात । चरन्ति पृथिवीमिमाम् ।
 भेताप्रभृति बहुन्ते ते जना भरतर्षभ ॥”
 दक्षिणासुखः, त्रि, (दक्षिणा दक्षिणस्यां दिशि
 सुखं यस्य ।) दक्षिणदिक्षुः सुखः । यथा,—
 “अमासार्त्तं गथासाहं दक्षिणासुखभोजनम् ।
 न जीवन्पितृकः क्षुधार्त्तं जते च प्रिष्टहा भवेत् ॥”
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 दक्षिणायनं, स्त्री, (दक्षिणा दक्षिणस्यां दिशि
 दक्षिणे गोले वा अयनम् ।) सूर्यस्य दक्षिणा-
 मतिः । सा आर्यादिषु दक्षिणमासेषु भवति ।
 इत्यमरः । ३ । यथा,—
 “कक्रौटावस्थिते भानौ दक्षिणायनसुच्यते ।
 उत्तरायणमप्युक्तं मकरस्थे दिवाकरे ॥ इति ।
 अयनस्योत्तरस्यादौ मकरं याति भास्करः ।
 राशिं कक्रौटकं प्राप्य कुर्वते दक्षिणायनम् ॥”
 इति विष्णुपुराणोक्ताचूडादायधनपरिग्रहः
 सौरिक ।
 दिनमानादिवोधे तु सिद्धान्ताद्यनपरिग्रहः ।
 इति ॥
 ऋगसंक्रान्तिः पूर्वं पञ्चाक्षरादिनाकारं ।
 एकवर्षं चतुःपञ्चममानक्रमेण तु ॥
 षट्पञ्चदशरात्रेणैकदिनं स्याद्यनं रवेः ।
 एवं चतुःपञ्चदिनमयनारम्भं क्रमात् ॥
 अन्तर्मेव च तद्वत् स्यादुदग्यानं रवेर्भुवम् ॥

दक्षिणी

कर्किसंक्रमणे तद्दक्षिणी दक्षिणायनम् ।
 अयनांशक्रमेणैव विद्युवारम्भं तथा ॥”
 इति च ज्योतिषतत्त्वम् ॥
 तत्र जातस्य फलं यथा,—
 “यान्यायने यस्य भवेत् प्रकृतिः
 शूठः कठोरः पिशुनस्वभावः ।
 चतुस्रदाऽऽः कृषिमानहंयु-
 न्वाचामशान्तो मनुजः प्रतापी ॥”
 इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ ३ ॥
 कक्रौटसंक्रान्तिः । यथा,—
 “ऋगकक्रौटसंक्रान्ती हे तूदग्दक्षिणायने ।
 विद्युवती तुलामेघे गोलमध्ये तथापराः ॥”
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ ३ ॥
 अयनचक्रं यथा,—
 “चक्रं सारं त्रिजिह्व यद्दक्षिणायने संक्रमन्ते
 करोति
 यस्मिन्नृचे तद्वर्षं मरणभयकरं मूलमध्ये
 निदध्यात् ।
 तत्पश्चादारमूले विविधभयकरं मूलपार्श्वे-
 र्थलाभः
 सौख्यं स्याच्चक्रगर्भे विविधसुनिमतं विहि
 वामक्रमेण ॥”
 इति ज्योतिषम् ॥
 (“त एते श्रीतोष्यवर्षेणचन्द्रादित्ययोः काल-
 विभागकरत्वाद्यने हे भवतो दक्षिणसुत्तरश्च ।
 तयोर्दक्षिणं वर्षाशरद्धमन्तास्तेषु भगवाना-
 प्यायते सोमोऽम्बलवणमधुराश्च रसा बलवन्तो
 भक्त्युत्तरोत्तरश्च सर्वप्राणिनां बलमभिवर्द्धते ॥”
 इति सुश्रुते क्षत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥)
 दक्षिणाः, [सु] पुं, (दक्षिणे दक्षिणभागे अरुद्रैश्च-
 मस्य ।) आधकर्तृकदक्षिणाङ्गप्रणितम् ॥
 इत्यमरः । २ । १० । २४ ॥
 दक्षिणाहं, त्रि, (दक्षिणामहंतीति । अहं +
 “अहः” ३ । २ । १२ । इत्यच् ।) दक्षिणा-
 योग्यः । अज्वाशये दक्षिणामहंति यः । इति
 भरतः । तत्पर्थ्यायः । दक्षिणीयः २ दक्षिण्यः
 ३ । इत्यमरः । ३ । १ । ५ ॥
 दक्षिणावर्त्तकी, स्त्री, (दक्षिणे आवर्त्तते इति ।
 आ + हृत् + क्तुल् । गौरादित्वात् ङीष् ।)
 वृत्तिकानिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दक्षिणाशापतिः, पुं, (दक्षिणाशाया दक्षिणस्या
 दिशः अधिपतिः ।) यमः । इति हेमचन्द्रः ।
 २ । ६८ ॥
 दक्षिणीयः, त्रि, (दक्षिणामहंतीति । दक्षिणा +
 “कक्रौटदक्षिणाच्छ च” ५ । १ । ६६ । इति
 छः ।) दक्षिणाहंः । इत्यमरः । ३ । १ । ५ ।
 (यथा, हरिवंशे । १८ । ७६ ।
 “क्रतवः संप्रवर्त्तन्तां दक्षिणीयैर्हिजातिभिः ।
 दक्षिणाशोपवर्त्तन्तां यथोक्ताः सर्वसन्निवः ॥”
 तथाच अथर्ववेदे । ८ । १० । ४ ।
 “यज्ञतोर्दक्षिणीयो वासतेयो भवति य
 एवं वेद ॥”

दग्धर

दक्षिणेन, य, (दक्षिण + “एनवन्तरस्यामदूरे
 २पञ्चम्याः ।” ५ । ३ । ३५ । इति एनम् ।)
 दक्षिणदिशि । इति रायसुक्रुटः ॥ दक्षिणभागे ।
 (अस्य योगेन द्वितीया भवति ।) यथा,—
 “दक्षिणेन हरिं रदो गोविन्दमतिनेश्वरः ।
 येनेशं हरिरीशस्त्वं तेनेशमभितोऽर्चकाः ॥”
 इति सुगन्धोद्यम् ॥
 (कचित् द्वितीयाप्रयोगाभावोऽपि दृश्यते । यथा,
 महाभारते । ३ । ८३ । ४ ।
 “दक्षिणेन वरस्वत्या दृषद्भ्युत्तरेण च ।
 ये वसन्ति क्रुञ्चैवे ते वसन्ति त्रिपिष्टये ॥”)
 दक्षिणेर्मा, [नृ] पुं, (दक्षिणे ईर्म्मं व्रणं यस्य ।
 “दक्षिणेर्मा लुब्धयोगे” ५ । ४ । १२६ । इति
 अत्रिच् ।) आधशरदाघातात् दक्षिणाङ्गत्रय-
 युक्तम् ॥ तत्पर्थ्यायः । दक्षिणाः २ । इत्य-
 मरः । १० । २४ ॥ (यथा, भट्टिः । ४ । ४४ ।
 “ऋग्यजुर्विद्युत्तुष्ट्योश्च दक्षिणेर्मा
 दिशमिव दाहवर्ती मरावुदयन् ॥”)
 दक्षिण्यः, त्रि, (दक्षिणामहंतीति । “कक्रौट-
 दक्षिणाच्छ च” ५ । १ । ६६ । इति चका-
 रात् यत् ।) दक्षिणाहंः । इत्यमरः । ३ । १ । ५ ॥
 (यथा, भट्टिः । २ । २६ ।
 “दक्षिण्यदिष्टां कृतमार्त्तिञ्जीने-
 स्तदद्यात्तुधानेऽपिचिते प्रवर्त्त ॥”)
 दग्धं, स्त्री, कर्तृणम् । इति रत्नमाला ॥
 दग्धः, त्रि, (दहते अ इति । दह + क्तः ।)
 भस्मीकृतः । पीडा इति भाषा । तत्पर्थ्यायः ।
 पुष्टः २ कुष्ठः ३ उषितः ४ । इत्यमरः । ३ ।
 १ । ६६ । (यथा, मनुः । ८ । १८६ ।
 “चौरैर्हृतं जलेनोष्णमग्निना दग्धमेव वा ।
 न दद्यात् यदि तस्मात् च न संहरति किञ्चन ॥”
 “पञ्चाङ्गामामिषं पर्थम् ।
 गोर्वैश्वामिषं चौरं फले जम्बीरमामिषम् ।
 आमिषं रक्तप्राकश्च सर्वेष्वग्धमामिषम् ॥”
 इति कर्मलोकचक्रम् ॥
 (ज्ञानम् । यथा, अमरुद्भूतके । २४ ।
 “ब्रह्मयामपि वाचि सञ्जातमिदं दग्धानं
 चायते ॥”
 चन्द्राश्रितराशिभूलकपादिभाषिकसहम् । यथा,
 ज्योतिषतत्त्वे ।
 “ऋगसिंहौ हतीयायां प्रथमार्थां तुलान्दगौ ।
 पञ्चम्यां बुधराशौ द्वौ सप्तम्यां चापयन्ममे ।
 नवम्यां सिंहकोटाखावेकादश्यां गुरोर्गृहे ।
 वृषमीनौ त्रयोदश्यां दग्धसंज्ञास्त्वमी यदाः ।
 दग्धसद्यनि यत् कर्म कृतं सर्वं विनश्यति ॥”)
 दग्धकाकः, पुं, (दग्ध इव ह्यण्यवर्गः काकः ।)
 द्रौणकाकः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३८६ ॥
 दग्धरथः, पुं, (दग्धो रथोऽस्य ।) चित्ररथ-
 गन्धर्वः । इति महाभारतम् । (यथा, महा-
 भारते । १ । १०१ । ३६ ।
 “अस्त्राभिना विचित्रोऽयं दग्धो मे रथ उत्तमः ।
 वीर्यं चित्ररथो भूत्वा गान्धा दग्धरथोऽभवम् ॥”)